

Ομοτιμία ἄνδρα και γυναίκας

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

[76648e3658e0daaabe6f7e42c884255_M](#)

«Και δημιούργησε ο Θεός

τον ἄνθρωπο σύμφωνα με τη δική του εικόνα». Τον ἄνθρωπο, θα ισχυρισθεί η γυναίκα, κατά τί αφορά εμένα; Ο ἄνδρας ἔγινε. Γιατί δεν λέ-ει: την ἄνθρωπο, συνεχίζει. Και με την προσθήκη του ἀρ-θρου δηλώνει το αρσενικό γένος.

Αλλά για να μη χρησι-μοποιήσει κανείς αμαθής την προσωνυμία του ανθρώπου αναφορικά μόνο με τον ἄνδρα, προσθέτει: «Ἄρσενικό και θηλυκό τους δημιούργησε». Κι η γυναίκα είναι δημιουργημένη κατ' εικόνα Θεού, όπως κι ο ἄνδρας. Με τον ίδιο τρόπο τιμώνται εξίσου οι φύσεις (τόσο ο ἄνδρας ό-σο κι η γυναίκα), είναι ίσες οι αρετές, ίσα τα ἐπαθλα, η αυτή καταδίκη. Ας μη λέει η γυναίκα· είμαι αδύνατη. Η αδυναμία βρίσκεται στο σώμα, η δύναμη είναι στη ψυχή. Επειδή, λοιπόν, τιμάται με τον ίδιο τρόπο η κατά Θεόν εικόνα, ας τιμάται κι η αρετή με τον ίδιο τρόπο.

Ας είναι κοινή και για τους δύο η παρουσίαση των αγαθών έργων. Δεν υπάρχει καμιά δικαιολογία για εκείνον που θέλει να προφασίζεται σωματική αδυναμία. Κι αυτό δεν είναι σχήμα λόγου. Γιατί ναι μεν είναι τρυφερό το σώμα της γυναίκας, για να προκαλεί τη συμπάθεια, αλλά είναι ισχυρό στην υπομονή, επίμονο στις αγρυπνίες.

Πραγματικά, πότε μπόρεσε ἄνδρας να συναγωνιστεί με γυναίκα, που ζει υπομονετικά τη ζωή της; Πότε μπό-ρεσε να μιμηθεί ο ἄνδρας τη δύναμη των γυναικών στις νηστείες, στη συστηματική επίδοση στις προσευχές, στην αφθονία των δακρύων, στην αποφασιστικότητα στα έργα της αγάπης;

Έχω υπόψη μου γυναίκα, που έκλεβε κρυφά, αλλά έκανε καλές κλεψιές, κάνοντας αγαθοερ-γίες, χωρίς να παίρνει είδηση ο ἄνδρας της, αλλά για χά-ρη του, για την ανάπτυξη του σπιτιού, για τη συντήρηση των παιδιών. Αυτή έδινε κι απέφευγε την προσοχή του ἀν-δρα της. Έβγαζε πράγματα έξω από το σπίτι για χάρη του κι αυτόν τον απέκρυψε. Γιατί αυτό που έκανε, το έκα-νε για το Θεό, που βλέπει όσα γίνονται κρυφά, και δεν γνωστοποιούσε την αγαθοεργία της.

Η αγαθή γυναίκα έχει το κατ' εικόνα. Μην δίνεις προσοχή στον έξω άνθρωπο, δηλαδή στο σώμα, γιατί αυτό είναι εξωτερικό περίβλημα. Η ψυχή κάθεται στο εσωτερικό κάτω από το προκάλυμμα, το απαλό σώμα. Η μια όμως ψυχή κι η άλλη, δηλαδή τόσο του άνδρα, όσο, και της γυναίκας, είναι ψυχές ομό-τιμες.

Η διαφορά βρίσκεται στα προκαλύμματα, δη-λαδή στα σώματα. Γίνεσαι, λοιπόν, όμοιος με το Θεό με το να είσαι αγαθός, με το να είσαι ανεξίκακος, με το να είσαι μεταδοτικός, με το να αγαπάς τον άλλο και τον α-δελφό. Με το να αποστρέφεσαι την πονηρία, με το να χα-λιναγωγείς τα αμαρτωλά πάθη, για να διατηρείς μέσα σου την εξουσία.

Αγίου Γρηγορίου Νύσσης,
Περί κατασκευής του ανθρώπου,
εκδ. Τέρτιος, σ. 319-321

Πηγή: ekklisiaonline.gr